

[Valdemar Sørensen.]

Lejere og Lejere, der er til Gæne for Ejendommen, Bestemmelser, der blev skærpet meget stærkt ved Lovens Revision for 2 Aar siden, vil være tilstrækkelige til at sikre god Ro og Orden i Ejendommen ogsaa under de Forhold, som indtræder efter den Form, Loven nu faar.

Ved Siden heraf er der saa Ændringsforslaget, der tilsigter, at Lovforslagets Paabud om, at frivillige Overenskomster fremtidig er begrænsede og skal kontrolleres af Kommunalbestyrelsen, skal udgaa af Lovforslaget. Vi ved alle, hvilken Stilling de forskellige Grupper af interesserede indtager til dette Forhold, og selv om man fra en Side i Udvalget, navnlig under Hensyntagen til hele den økonomiske Politik i Landet, kunde have ønsket denne Bestemmelse bibeholdt, har man bøjet sig for de Argumenter, som fra anden Side er fremført, og for den Nødvendighed, der var for at komme til Enighed. Som en Kautel for, at begge Parterne i et saadant Tilfælde af frivillig Overenskomst er fuldkommen klar over Lovgivningens Bestemmelse med Hensyn til Beskyttelse mod Opsigelse, foreslaas en Ændring, som gaar ud paa, at forinden en frivillig Overenskomst sluttes, skal Udlejeren skriftlig have oplyst Lejeren om, at han som Følge af den Opsigelighed, Loven giver ham, ikke retlig er forpligtet til at indgaa paa Udlejerens Forslag.

Endelig er der de Bestemmelser, hvorefter der, dels gennem Lovforslaget dels gennem Ændringsforslaget, indstiftes visse Institutioner til Afgørelse af Uoverensstemmelser mellem Ejere og Lejer. Den ene af dem angaar Varmespørgsmaalet. Her gaar man efter et Ændringsforslag til at oprette Forligsnævn til Afgørelse af Parternes Uenighed, hvor der er Tale om at ændre Kontrakten saadan, at Lejen i Fremtiden skilles fuldstændig ud fra Varmebidraget, og hvor man altsaa stryger de kontraktlige Aftaler, ifølge hvilke Varmeudgifterne helt eller delvis er inkluderet i Lejebetalingen. Det er gjort saadan, at man opretter et Forligsnævn bestaaende af en juridisk Formand, en varmemyndig Mand og en ejendomsmyndig Mand til at afgøre disse Sager og til paa forligsmæssig Basis at fastsætte, hvilke Lejefradrag der skal gives, naar Reguleringen af Varmebetalingen skal finde Sted.

Man har syntes, at man maatte sætte en vis Tidsbegrænsning for at faa disse Forhold ud af Verden, og vi har i Udvalget indsat den Tidsbegrænsning, at man skal have indgivet sit Andragende til Forligsnævnet inden Udgangen af 1943.

Jeg vil haabe, at Lovgivningen hermed har givet en Haandsrækning til en rationel Ordning af disse Forhold, idet man fra mange Sider har sagt os, at man nærede et stærkt Ønske om at komme ind paa Varmebetaling paa en ren Forbrugsbasis.

Dernæst er der Lovforslagets Bestemmelser vedrørende Fremlejeforhold og Nedsættelsen af Fremlejenævn. Her har man fra visse Sider i Udvalget været i stærk Tvivl om, hvorvidt Oprettelse af disse Nævn var fornuftig, forsvarlig og nødvendig alle Steder. Ærede Medlemmer vil se, at man i Udvalget har taget Hensyn til denne Opfattelse derved, at man har ændret Bestemmelsen om, hvor Nævn skal nedsættes; ifølge Ændringsforslaget kan de i alle Byer med over 10 000 Indbyggere nedsættes af Kommunalbestyrelserne ved almindelig Fler-talsbeslutning, hvorimod det i andre Byer kræves, at Kommunalbestyrelsen skal være enig, for at et saadant Fremlejenævn kan nedsættes.

Endelig har vi af praktiske Hensyn forhøjet Antallet paa de almindelige Medlemmer i Nævnene fra 2 til 4, idet det er vor Overbevisning, at det Arbejde, der paalægges Medlemmerne i saadanne Nævn, vil blive for stort, naar kun to Mand skal udføre det.

Naturligvis har der i Udvalget alligevel været stærke Betænkeligheder ved at gaa med til Nedsættelsen af Fremlejenævn. Givet er det, at de Samboforhold, Nævnene her kommer til at beskæftige sig med og at afgøre, er af endnu intimere Natur, end hvor det drejer sig om Lejligheder i 2-Familiers Huse. Der er nu engang en væsentlig Forskel paa at have en fremmed boende i en Lejlighed i sit Hus og at have en fremmed boende i selve sin Lejlighed. Vi er klar over, at et saadant Forhold kan medføre mange Vanskeligheder, naar det bindes for stærkt, og Udvalget venter derfor, at Nævnene ved Anvendelsen af Lovforslagets Opsigelsesregler vil vide at træffe deres Bestemmelser under fornødent Hensyn til det, jeg her har omtalt.

Jeg skal efter disse Bemærkninger kun udtale Haabet om, at Loven vil virke efter sin Hensigt. Mange haaber og tror, at de Forhold, der gør de midlertidige Bestemmelser nødvendige, snart vil kunne ændre sig. Andre af os har den Anskuelse, at det kan ingen sige noget om. Vi kan pege paa, at efter den sidste Krig, hvor lignende Forhold var Genstand for Lovgivning, kom de virkelige Trængsler først efter Krigen, og ingen kan i dette Øjeblik sige noget om, hvorvidt det samme vil blive Tilfældet denne Gang. Men i hvert Tilfælde er det